

JĀZEPS GAVARS

(1920–1984)

Dzimis Vārkavas draudzē. Izglitojies Ekonomiskajā tehnikumā un Latvijas Universitātes Ķīmijas fakultātē beidzis 2 kursus. Garīgajā seminārā mācījies no 1944. līdz 1948. gadam. Par priesteri ordinēts 1948. gada 6. maijā svētā Jēkaba katedrālē. Ordinēja biskaps Pēteris Strods. Primīcijas dievkalpojums notika tā paša gada 18. maijā Aglonā. Piedalījās biskaps Kazimirs Duļbinskis un Vasaras svētkos klātesošie garīdznieki. Sprediķoja dekāns J. Strods.

Jāzeps Gavars 1948.–1949. gadā ir prāvesta v. i. Rīgas svētās Marijas Magdalēnas baznīcā, pēc tam vikārs Vārkļānos. No 1949. gada 19. oktobra līdz 1951. gada 10. maijam prāvests Ozolmuižā un vikārs Rēzeknē, tad (līdz 1956. gada 10. oktobrim) Zilupes un Briģu prāvests, pēc tam pārceļas uz Pasieni. Līdz 1962. gada 19. jūnijam kalpo par prāvestu Kombuļos, tad līdz 1969. g. 8. aprīlim ir dekāns Preiļos, apkalpo arī Znotiņus. Pēdējā prāvesta darba vieta bija Balvos, apkalpoja arī Sprogas.

Balvos prāvests J. Gavars tuvāk iepazīs ar dievbijīgo Džiguru ģimeni. Kad ģimenes galva Aleksis nomira, prāvests palīdzēja viņu apbedīt.

Pēc negara laika arī prāvests pats jutās saguris. Vietējais ārsts ieteicis doties uz dienvidiem un ārstēties ar minerālūdeni.

112

Diemžēl veselības stāvoklis pasliktinājās. Rīgas ārsti pūlējās, cik varēdami, taču glābt nespēja. Prāvests Jānis Gavars nomira 1984. gada 5. jūlijā. Aizgājējs bija vēlējis atdusēties Mārupes kapos blakus Aleksim Džiguram.

Jāzēpa Gavara izvadīšana pēdējā gaitā notika no Rīgas svētā Alberta baznīcas, jo šis draudzes robežās atrodas Mārupes kapi. Uz priestera kapa ir piemineklis ar uzrakstu: «Krusts ir mana cerība».

Avots:

Budže, Alberts. Latvijas Romas katoļu priesteri / Alberts Budže.- Rēzekne : Latgales kultūras centra izdevniecība, 2010. – 2. sēj.- 112.- 113. lpp.